

Τῇ ΙΓ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μετάθεσις λειψάνου τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς θείας Μεταμορφώσεως ἡ Ἑορτὴ καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, ἔν τε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς Λιτῆς. Ἡ δὲ τοῦ ἁγίου Μαξίμου Ἀκολουθία προέφαιται κατὰ τὴν χθές.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν Κυριακῇ ἡ παροῦσα ἡμέρα, συμψάλλονται τὰ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Ἀναστασίμων, ἅτινα καὶ προηγούνται.

* * * * *

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέσρῳ, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος

καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὥς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαταστήσεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Στιχολογία οὐ γίνεται. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ζ' καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα δ', δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Ἦχος Πα ρ

K ^{B8} υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε ει σα
 κου ου σο ο ον μου ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ε ^{B8} Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ^{Δι}
 ει σα α α κου σο ο ο ον μου ^{B8} προ σχεστη φω νη η
 η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου ^{Πα} εν τω κε κρα
 γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα ακου σο ον μου ου
 Κυ υ ρι ι ε ε ⁶

K ^{B8} α τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ χη η η
 μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο
 ον σου ^{Πα} ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω
 ω ω ω ων μου ^{Δι} θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι νη
 η ει σα α α ακου σο ον μου ου Κυ υ ρι ι
 ε ε ⁶

Ἦ Στιχολογία. ⁶

Θ ^{B8} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κηντω στο μα τι ι μου

και θυ υρανπερι ο χης περι τα χει λημου

Μη εκκλη νης την καρ δι ανμου εις λογους πο νη
ρι ι ας του προ φα σι ζεσ θαι προ φα ασεις εν αμαρ τι
ι αις

Συν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συν δυ α σω με τα των εκλεκτων αυτων

Παι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε ε λαι ον δε αμαρ τω λου μη λι πα
να α τω την κε φα λη ηνμου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι
κρι ται αυ των

Ακουσονται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Οτι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι μου ^Δ ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λησ την ψυ χη

ην μου ^Β

Φ ^{Β8} υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε

στη σαν το ο μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με ε νων την α νο μι ι αν ^Β

Π ^Μ ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μα ρτω

λοι ^Β κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε

ελ θω ^Β

Φ ^{Β8} ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

η μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην ^Β

Ε ^{Β8} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απα γγε λω ^Β

Ε ^{Β8} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε γνω στας τρι βους μου ^Β

Ε ^{Β8} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι ^Β

Κ^{B8} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε
πε βλεπον και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκων με

Α^{B8} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε
στινο εκ ζη τωντην ψυ χη ηνμου

Ε^{B8} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει
η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων

Π^{B8} ρο σχεις προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα
πει νω θην σφο ο δρα

Ρ^{B8} υ υσαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο
τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Ε^{B8} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ηνμουτου
ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου

Ε^{B8} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν
τα πο δω ως μοι

Ε^{B8} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι
ε ει σα ακ ου σον της φω νη ης μη

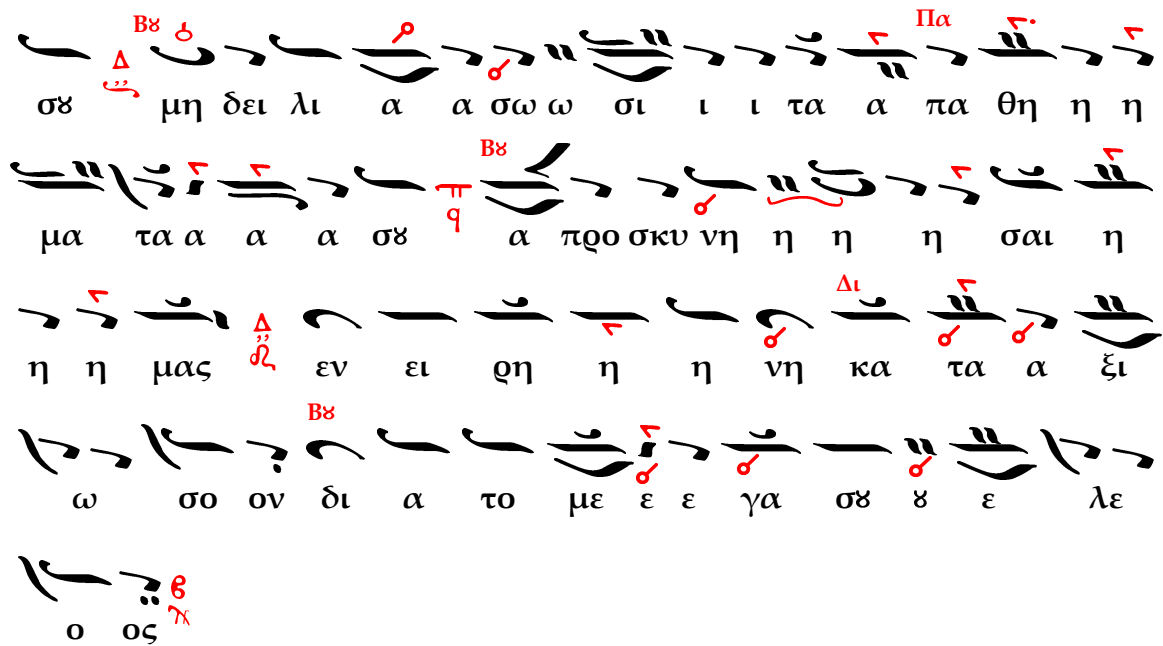
Γ^{Β8} ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χοντα εις την
 φω νηντης δε η σε ω ωσμου^{Β8}

π⁹ χ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
 ὑποστήσεται; π⁹ ο τι πα ρα σοι ο ι λα α σμο ος
 ε ε ε στιν π⁹

Ἦχος δ'. Κοσμά Μοναχοῦ.

Π^{Πα Β8} ρο τ8 Σταυ ρ8 σ8 8 8 Κυ ρι ι ε^{Β8} ο ρος^{Δι}
 Ου ου ρα νο ο ον ε ε μι ι ι μει ει ει ει
 ει το^{Β8} νε φε λη ως σκη η η νη η η ε ε
 φη η η πλ8 8 8 8 το^{Β8} σ8 με τα μορ ορ
 φ8 8 με ε ε ν8^{Β8} υ πο Πα τρο ο ος σε ε μαρ τυ
 ρ8 με ε ε ε ν8^{Πα} πα ρην ο Πε τρος συν Ι α κω βω
 και Ι ω ω α α α αν νη^{Β8} ως μελλον τες συ
 νει ναι αι σοι^{Πα} και εν τω και ρω τη η ης πα α ρα
 δο ο σε ε ε ω ω ω ως σ8^Μ ι να θε ω
 ρη σαν τες τα θαυ μα α α α σι ι α α α



Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἦλπι-σεν ἡ ψυ-

χη μου ἐπιτόν Κυ-ρι-όν

Προτὰ Σταυρὸς σὺς Κυ-ρι-ε

Οὐ-ου-ρανὸν ἐ-ε-μι-ι-μει-ει-ει

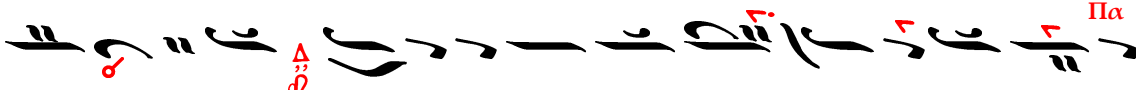
εἰ-το νε-φε-λη-ὡς-σκη-η-η-νη-η-η-ε-ε

φη-η-η-πλὺς-σὺς-σὺς-σὺς-το σμε-τα-μορ-ορ

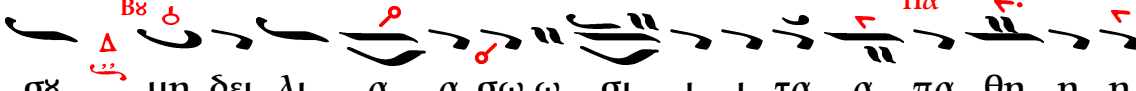
φὺς-σὺς-με-ε-ε-ν υ-πο-Πα-τρο-ο-ος-σε-ε-μαρ-τυ

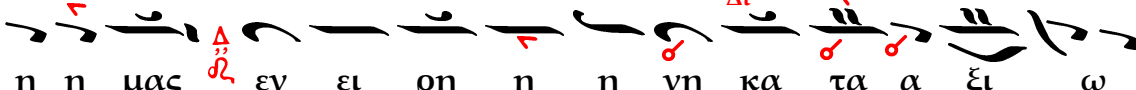
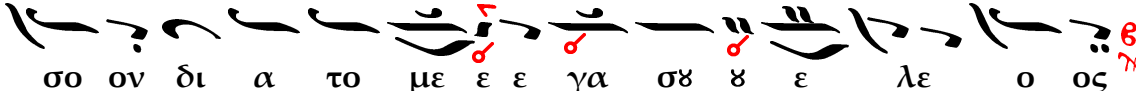
ρὸς-με-ε-ε-ν παρην-ο-Πε-τρος-συν-Ι-α-κω-βω

και-Ι-ω-ω-α-α-α-αν-νη ως-μελ-λον-τες-συ


 Πα
 νει ναι αι σοι και εν τω και ρω τη η ης πα α ρα

 Μ
 δο ο σε ε ε ω ω ω ω ως σϛ ι να θε ω

 Δι
 ρη σαν τες τα θαν μα α α α σι ι α α α

 Πα
 σϛ μη δει λι α α σω ω σι ι ι τα α πα θη η η

 Βϛ
 μα τα α α α σϛ α προ σκυ νη η η η σαι η

 Δι
 η η μας εν ει ρη η η νη κα τα α ξι ω

 Βϛ
 σο ον δι α το με ε ε γα σϛ ϛ ε λε ο ος


 Π
 ρ

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας

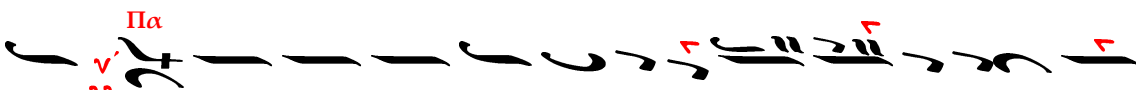
 ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι το ον Κυ


 υ ρι ι ι ον

Π

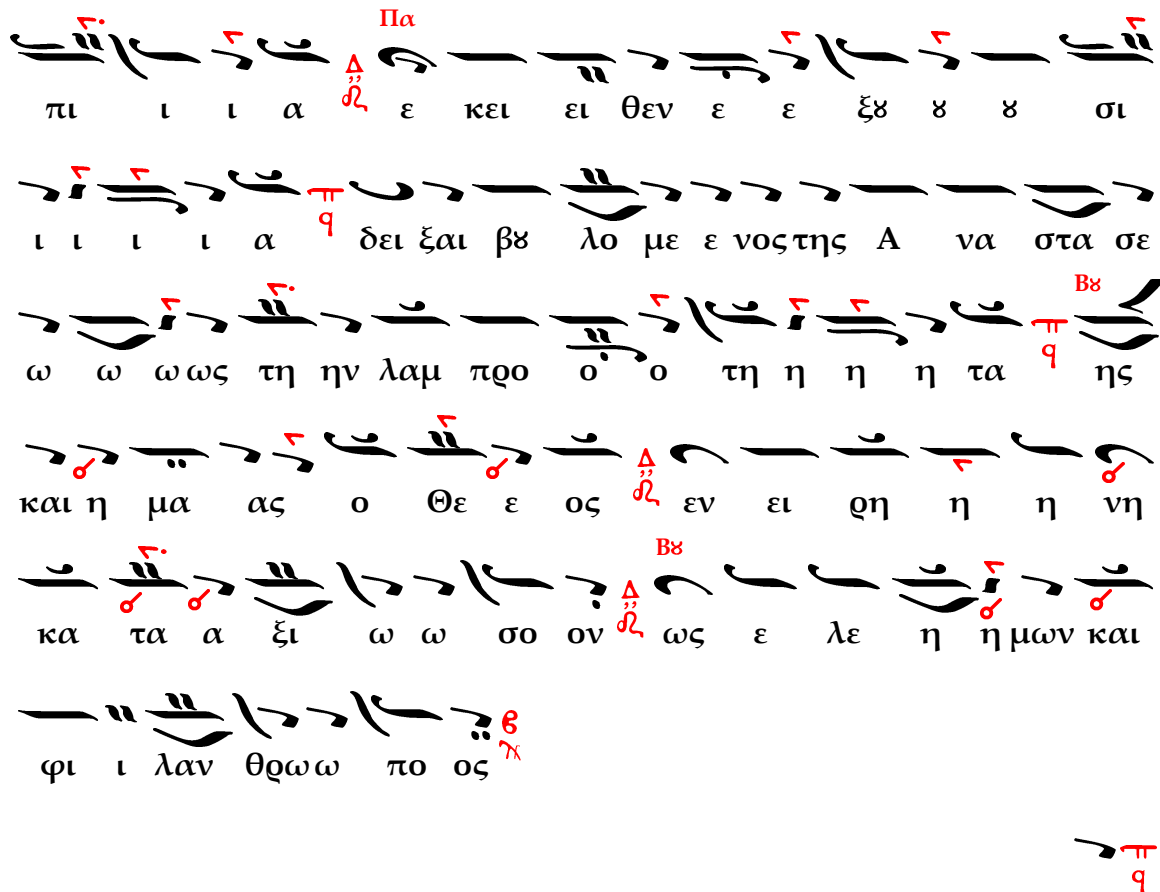
 Βϛ
 ρο τϛ Σταυ ρϛ σϛ ϛ ϛ Κυ ρι ι ε πα ρα λα


 Δι
 βων τϛ Μα θη η τας εις ο ο ρος υ ψη η η λο


 Πα
 ον με τε μορ φω θης ε εμ προ σθε εν α α

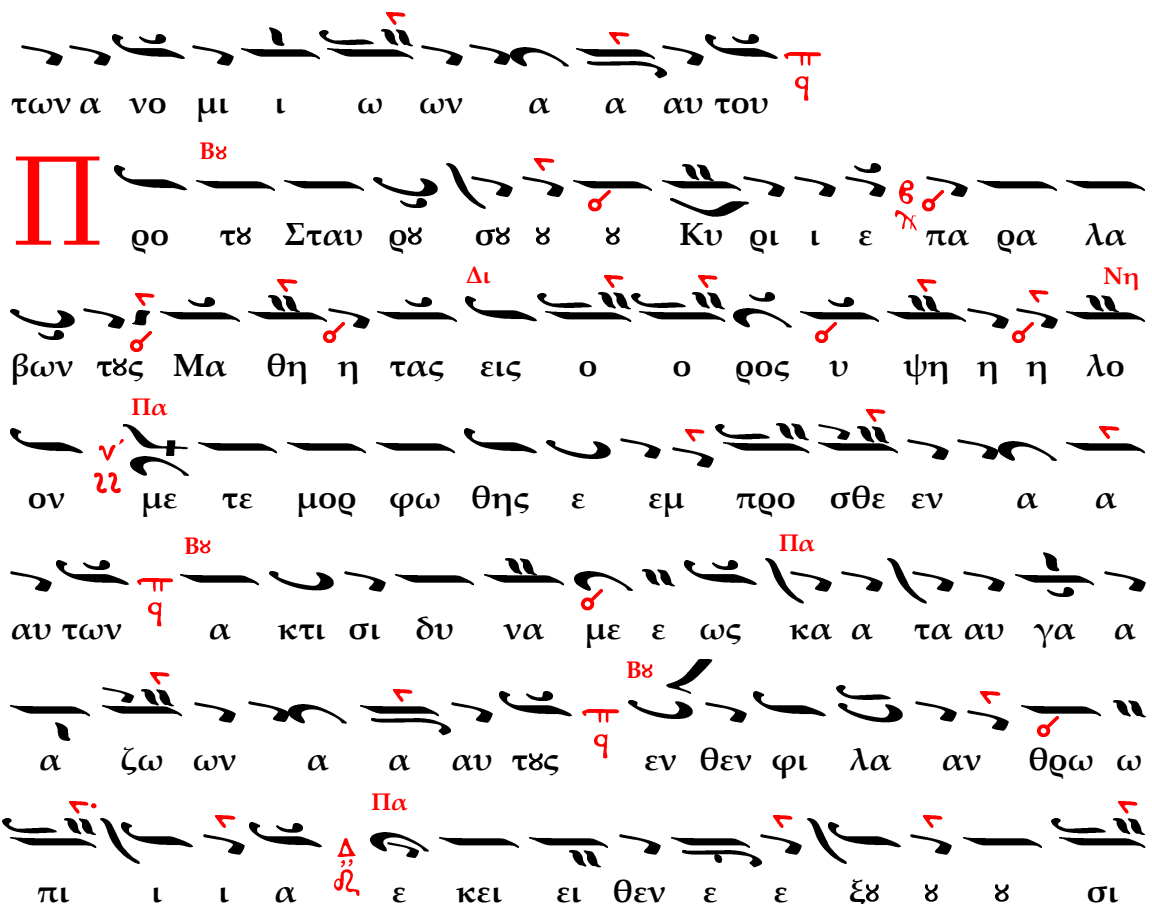

 Βϛ
 αυ των α κτι σι δυ να με ε ως κα α τα αυ γα α


 Βϛ
 α ζω ων α α αυ τϛ εν θεν φι λα αν θρω ω



Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
 εκ πα σων



$$\pi_q$$







11

κρω ω ων κυ υ ρι ε ε ε ευ ει και ο πα λαι
 δι α νο ο μ και Προ φη των λα λη η η η σα ας υ
 πη η ηρ χε ε Θε ε ε ος ω και φω νη η
 τς Πα α τρος εκ νε φε ε λης φω τει ει νης
 ε μαρ τυ υ ρει λε ε ε ε ε ε ε γ σα
 αυ τς α κς ε ε ε τε τς δι α σταυ
 ρς τον Α δην σκυ υ υ λευ σα αν τος και νε κροις δω ρς
 με νς ζω η η η ην την αι αι ω νι ο ον

Στίχ. Γ'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου
 με νει εις τον αι αι ω ω ω ω να
 Ο ρος το πο ο τε ζο φω δεσ και αι κα α
 πνω ω δεσ νυν τι μι ον και α α γι ον ε ε
 στιν ε νω οι πο δεσ σς ε στη σαν Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ε προ αι ω νων γαρ κε κα λυμ με
 ε ε ε νο ον μυ στη η η ρι ι ι ι ον ε πε


 σχα των ε φα νε ρω ω σεν η φρι κτη σθ με τα μο ορ


 φω ω ω σις Πε τρω Ι ω α α αν νη η και Ι ι

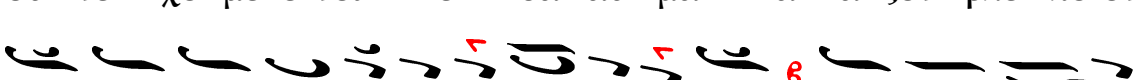

 α α α κω ω ω ω βω οι τι νες την α κτι


 να τδ προ σω πδ σδ μη η η φε ρο ον τες και την λαμ

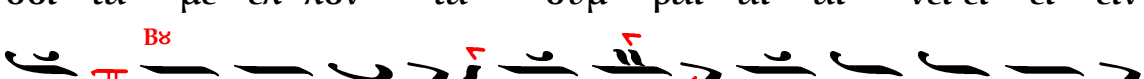

 προ τη τα των χι τω νω ων σδ ε πι προ σω πον εις γην κα

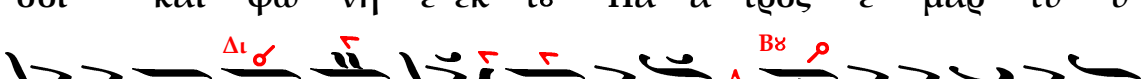

 τε βα ρυ υ νο ο ο ον το οι και τη εκ στα σει


 συ νε χο με ε νοι ε θα αυ μα α α ζον βλε πο ον


 τες Μω υ σην και Η η λι ι αν συλ λα λων τας

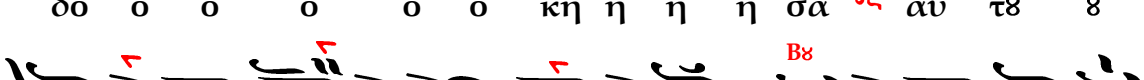

 σοι τα με ελ λον τα συμ βαι αι αι νει ει ει ειν

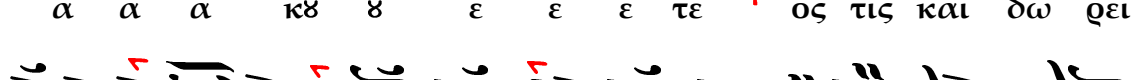

 σοι και φω νη ε εκ τδ Πα α τρος ε μαρ τυ υ

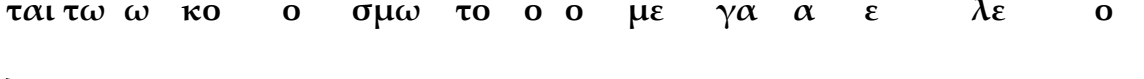

 ρει ει λε ε ε γδ δ δ δ σα δ τος ε στιν ο Υι


 ο ος μδ ο ο α γα πη η τος ε νω ην


 δο ο ο ο ο ο κη η η η σα αυ τδ δ


 α α α κδ δ ε ε ε τε ος τις και δω ρει


 ται τω ω κο ο σμω το ο ο με γα α ε λε ο

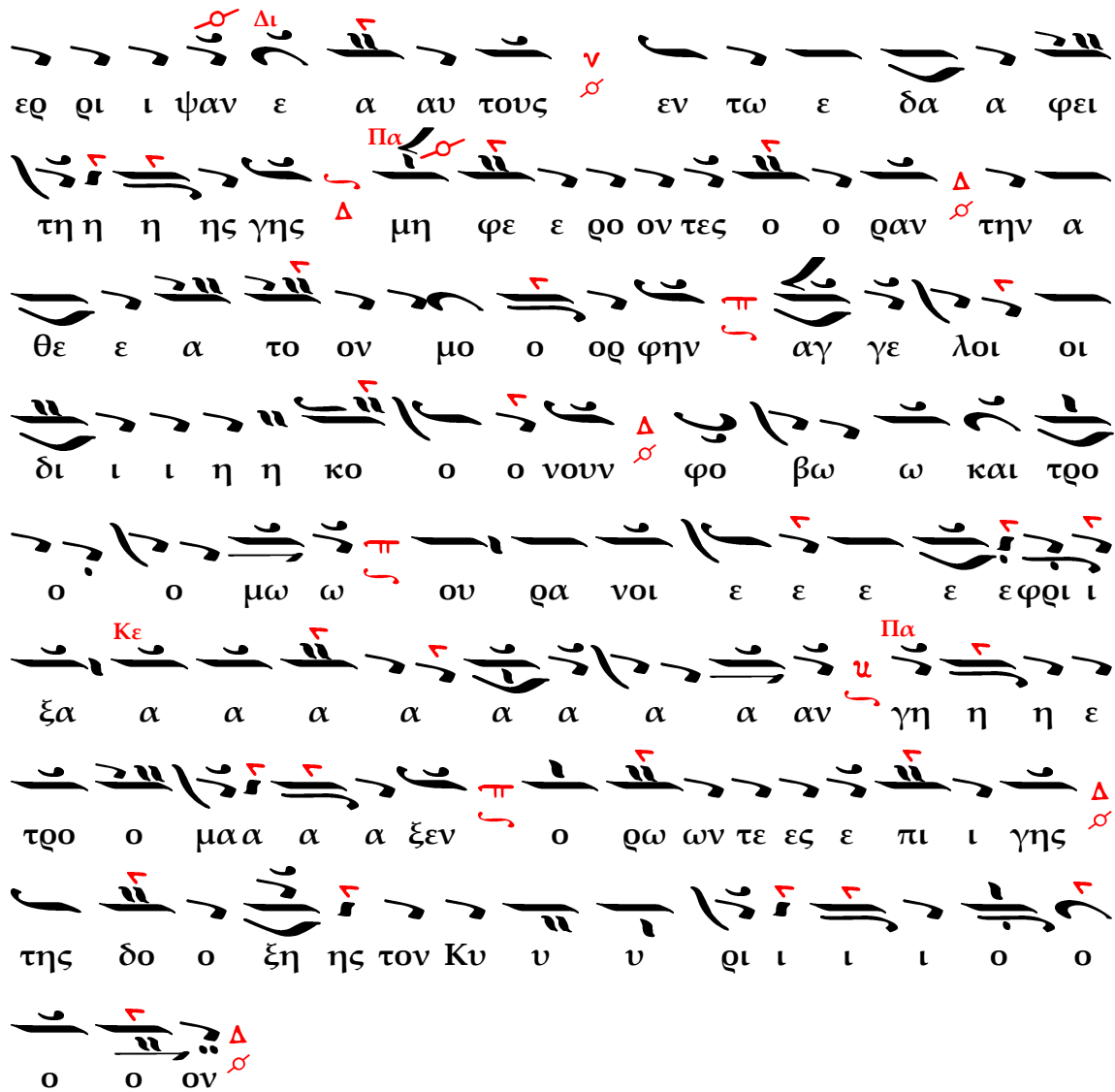

 ος

Ἦχος Πα

Πα
Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι
Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
νων α α α μην

Ἀνατολίου.

Π Δι
ρο τυ πων την α να α α α στα α α α σιν
Πα
την σην Χρι στε ε ο Θε ε ε ε ος το τε ε
πα α α ρα α α λαμ βα α α νεις τους τρει εις σου ου
μα θη η τας Πε ε τρον και Ι α α κω βο ον
και αι αι Ι ι ι ω ω α α αν νην εν τω Θα
βω ω ω ρα α νε ε ελ θων σου δε Σω τη ηρ
με τα α μο ο ορ φου ου με ε ε νου το Θα
βω ρι ον ο ο ρο ο ος φω τι ι ε σκε
ε πε ε ε το οι μα θη ται σου ου Λο γε



ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψάλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης

τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

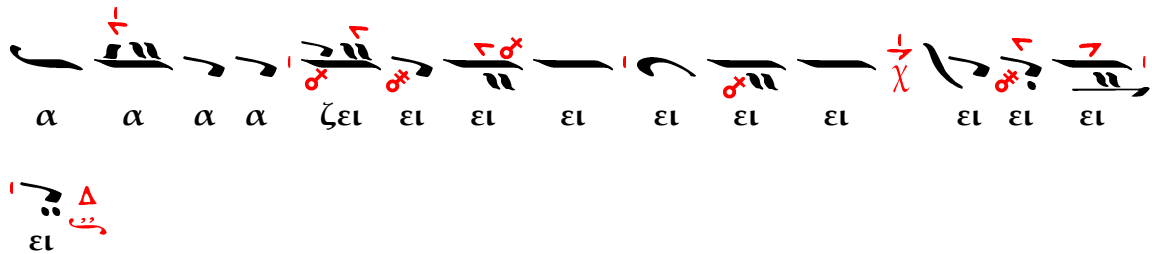
Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὦς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τς
ς Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σς ς ς Χρι ι
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μνς ς με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι ος υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
ο ο κο ο οσ μος σε ε δο ξα α α α



Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-Θ

Φως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α
θα να α τς Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι
ου μα καρος Ι η σς Χρι ι ι στε ελ
θο ο ον τες ε πι ι την η λι δυ υ υ
σιν ι δο ντε ες φως ε σπε ρι νον υ μν μεν
Πα τε ε ρα Υι υι ο ον και Α α γι ο ον Πνε ευ
μα Θε ε ο ον α ξι ο ο ον σε εν πα α σι
και ροις υ μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις Υι
ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η ην ο δι ι
δς δι ο ο ο ο ο κο ο σμος σε ε δο
ξα α α ζει

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

ᾠχος πλ' Νη ς

Ι δὲ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κυριὸν
πάντες οἱ δούλοι Κυρι

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,
ἐν αὐλαῖς οἱ οἱ κ

Θεοῦ ἡμῶν

Ι δὲ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κυριὸν
πάντες οἱ δούλοι Κυρι

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια
καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κυριὸν

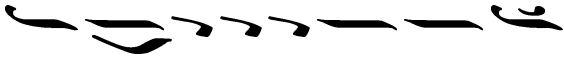
Ι δὲ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κυριὸν
πάντες οἱ δούλοι Κυρι

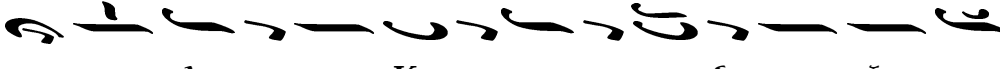
Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας.

ᾠχος πλ' Πα ρ

Τὸ ἐλεος σοῦ Κυριεκαδιωξίμε
παστῆς ἡμερᾶς ζωῆς μου

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδὲν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης  ε κει με κα τε σκη νω σεν 

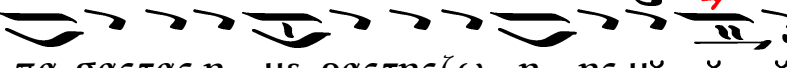
Τ  ο ε λε ος σϞ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με 

 πα σαστας η με ρασηςζω ης μϞ 

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ 

φοβηθήσομαι κακά  ο τι συ υ μετ ε μϞ Ϟ Ϟ ει 

Τ  ο ε λε ος σϞ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με 

 πα σαστας η με ρασηςζω η ης μϞ Ϟ Ϟ 

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

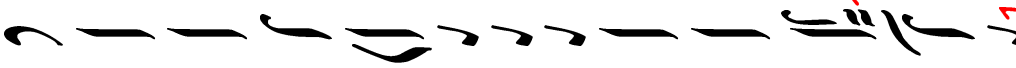
Ἦχος  Δι 

Η  βο η θει α α μϞ πα ρα Κυ ρι ι ι

 Ϟ  τϞ ποι η σαντος τον Ϟ ρα νον και την γη ην 

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη  ο θεν η ξει

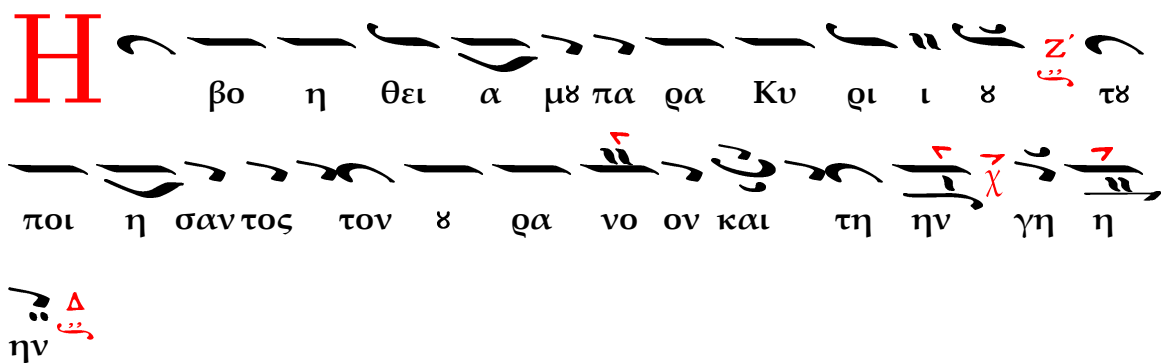
 η βο η θει α μϞ 

Η  βο η θει α α μϞ πα ρα Κυ ρι ι ι

 Ϟ  τϞ ποι η σαντος τον Ϟ ρα νον και την γη ην 

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ  φυ λα ξει

 την ψυ χην σϞ ο Κυ ρι ος 



Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἁγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν

καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη παῖσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

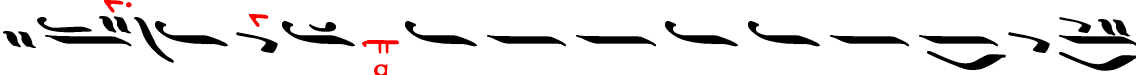
Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.

Ἰχθὺς ὁ Παῖς

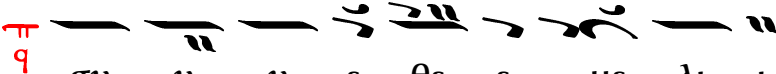
Ο ^{Πα} πα λαι τω Μω σει ει συλ λα α λη η η σας
 ε πι τϝ ο ρϝς Σι να δι α α συ υμ βο ο λων ²²
 ε ε γω ει ει μι λε ε ε ε ε γω ων ο ο ο
 Ων ^{π 9} ση με ρον επ ο ρϝς ²² Θα βωρ ²² με τα μορ
 φω θεις ε πι τωωνμα θη η των ²² ε δει ξεν το αρ χε
 τυ πον καλ λος τη ης ει ει κο ο νος ²² εν ε αυ τω
 την αν θρω πι νην α να λα βϝ ϝ ϝ σαν ϝ
 σι ι ι ι αν ^{π 9} και της τοι αυ της χα ρι τος μαρ τυρας
 πα ρα στη σα με νος ²² Μω υ ση η ην και
 Η λι ι ι ι αν ^{π 9} κοι νω νϝς ε ποι ει το της ευ φορ


 ο συ υ υ νης προ μη νυ ον τας την εν δο ξον

 δι ι α Στα αυ ρα και σω τη ρι ο ον Α να α α α

 στα α α α σιν

Στίχ. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἔστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ

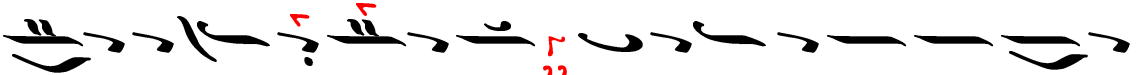
τὸ πλήρωμα αὐτῆς

 συ υ υ ε θε ε με λι ι

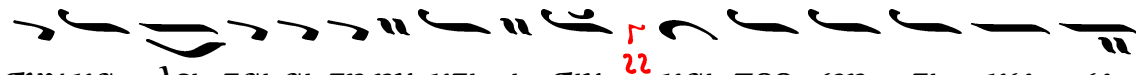

 ι ι ω ω ω σας

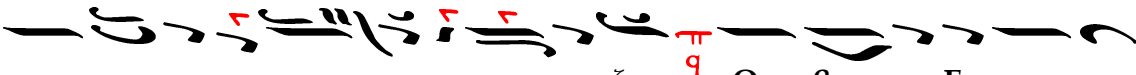
Τ^{Πα}
 ην σην τσ μο νο γε νης Υι ς προ ο ρω με ε νος


 εν Πνευμα τι δι α α σα αρ κος προς αν θρω ω ω


 πσ ς ςς ε πι ι δη μι ι ι ι αν ο θε ο


 πα α α τω ωρ Δα αυ ιδ πορ ρω θεν προς ευ φρο συ νην


 συγ κα λει ται αι τη ην κτι ι σιν και προ φη τι κω ω


 ως α α να κρα α α ζει Θα βωρ και Ερ μων εν


 τω ο νο μα τι σς α γα αλ λι α α α α


 σο ο ο ον ται εν τσ τω γαρ ε πι βας τω ο ρει


 Σω τηρ με τα των μα α θη η τω ων σς την α μαυ


 ρω θει σαν εν Α δαμ φυ υ υ σιν με τα μορ φω ω

θεις ²² α πα στραψαι πα λι ιν πε ποι οι οι η η η η
 κας ⁹ με τα στοι χει ω ω ω σας α αυ την εις την σην της
 Θε ο τη ²² τος ²² δο ξαν τε και αι λαμ προ ο ο
 τη η η η τα ⁹ δι ο βο ω μεν σοι ²² Δη μι ορ
 γε τς παν το ος Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α
 σοι ⁹

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ⁹ α γαλ λι

α α α α σο ο ο ον ται

Τ^{Πα} ο α σχε τον της σης φω το χυ υ σι ι ι ας
 και α προ σι τον της Θε ο τη ²² τος ²² θε α
 σα με νοι των Α πο στο λων οι προ κρι ι τοι ²² ε πι
 τς ο ρς της με τα μορ φω σε ως α ναρ χε ε ε
 Χρι ι ι ι στε ⁹ την θει αν ηλ λοι ω θη σαν εκ στα α
 σιν ⁹ και νε φε λη πε ρι λαμ φθε ντες φω ω τει
 ει νη ²² φω νης η κς ον πα τρι ι κης ²² βε βαι ο σης

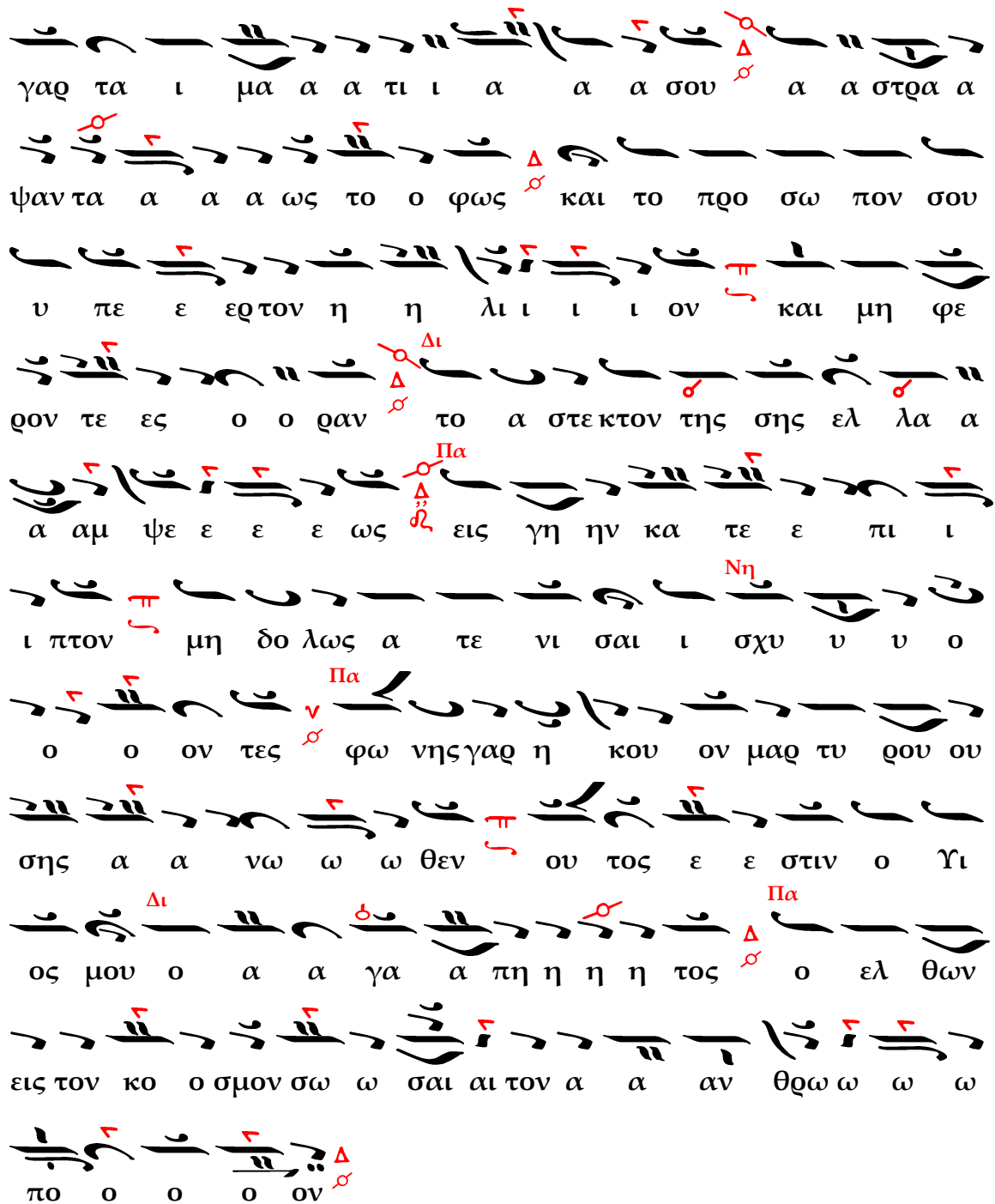
το μυ στη ρι ον της σης εν α αν θρω πη η η
σε ε ε ε ως ο τι εις υ παρ χεις και με τα σα ρ
κω ω σιν Υι ος μο ο νο γε ε νη η ης και αι αι Σω τη
ηρ τϛ κο ο ο ο σμϛ

Ἦχος Πα

ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
τϛ ϛ ϛς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
νων α α α μην

Πε τρω και Ι ω αν νη και Ι ι α κω ω ω
ω βω τοις προ κρι ι τοις μα α θη ταις σου ου Κυ
υ ρι ι ι ι ε ση μερον υ πε ε ε ε δει ει ει
ει ξας εν τω ο ο ρει ει τω θα α βω την δο ξαν της
θε ι κη ης σου μο ο ο ο ορ φης ε βλε πο ον



Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὁδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον

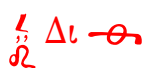
(Ποίημα τοῦ Βασιλέως Θεοδώρου Δούκα, τοῦ Λασκάρεως)

Ὁ ἀναγνώστης·

Ψαλμὸς ρμβ΄ (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδίᾳ μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς τὸ Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ
ἐξ ἑκατέρων τῶν χορῶν.

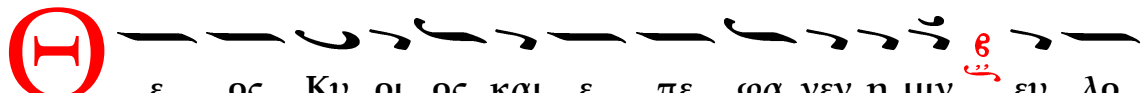
Ἦχος  Δι. -Θ.

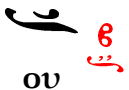
 ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν  ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
 ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

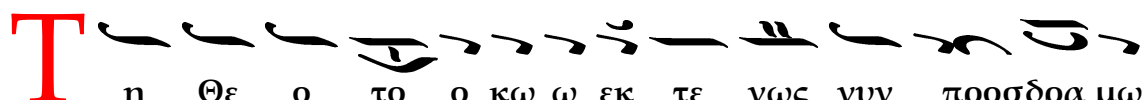
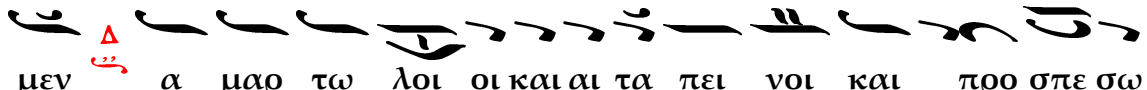
Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

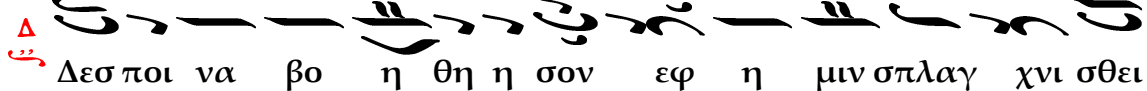
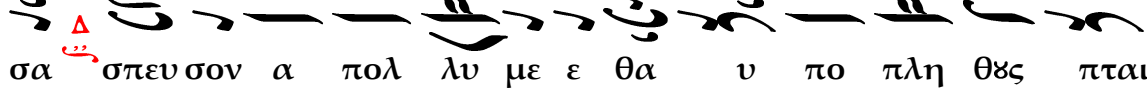
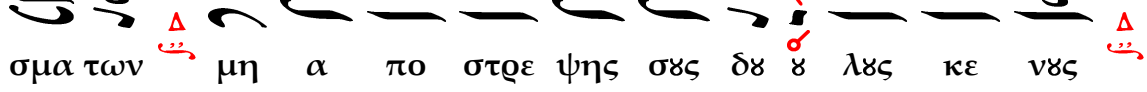
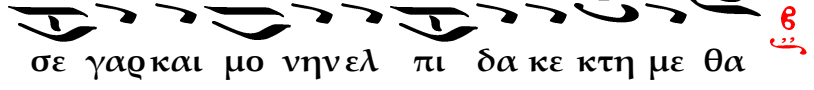

 ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν  ευ λο

 γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

 ου 

Εἶτα τὰ παρόντα τροπάρια.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος  Δι-Θ

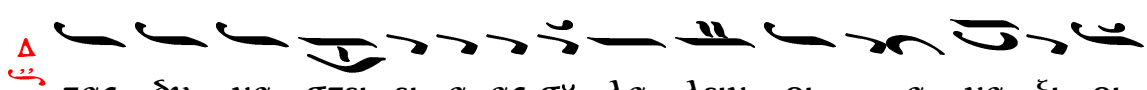

 η Θε ο το ο κω ω εκ τε νως νυν προσδρα μω

 μεν  α μαρ τω λοι οι και αι τα πει νοι και προ σπε σω

 μεν  εν με τα νοι α κρα ζον τες εκ βα θος ψυ χης

 Δεσ ποι να βο η θη η σον εφ η μιν σπλαγ χνι σθαι

 σα σπευ σον α πολ λυ με ε θα υ πο πλη θος πται

 σμα των  μη α πο στρε ψης σης δε  λης κε νης 

 σε γαρ και μο νηνελ πι δα κε κτη με θα 

Δόξα. Τὸ αὐτό, ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Καὶ νῦν.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος  Δι-Θ


 υ σι ω πη η σω ω μεν πο τε Θε ο το κε

 τας δυ να στει ει α ας ος λα λειν οι α να ξι οι

εἰ μὴ γὰρ σὺ προῖστασο πρεσβεῦ οὐ σα-
 ῖς ἡ μὰς ἐρ-
 ρου σα α το εκ το σ- των κιν δυ νων
 τις δε δι ε φυ λα α ξεν ε ως νυν ε λευ θε ρ-
 ουκ α πο στω μεν Δε σποι να εκ σου σ-
 ρς γαρ δ-
 λ- ρς σω ζεις α ει εκ πα ντοι ων δει νω ων

Ὁ ἀναγνώστης (χῦμα).

Ψαλμὸς ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ
 πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας
 μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
 ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον,
 καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν
 τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν
 ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
 Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς
 σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ
 καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
 Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα
 τεταπεινωμένα. Απόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
 ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν
 καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν
 τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
 καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι
 τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ
 στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ
 ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
 σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
 Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
 αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
 οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν
 συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
 Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
 τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,

ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

Ὡδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ. β. Γα ρ

Α ρ μα τη λα την Φα ρα ω ε βυ θι σε τε ρα
τρ γ ς σα πο τε ρ Μω σα ῖ κη ρα α βδος ς αυ ρο τυ
πως πλη ξα σα και δι ε λ ς σα θα λασσαν Ισ ρα ηλ
δε φυ γα α δα πε ζον ο δι ι την δι ε σωσεν α
σματω Θε ω α να μελπον τα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Τ ων λυ πη ρων ε πα γω γαι χει μα ζ ς σι την τα πει
νην μ ς ψυ χην και συμ φο ρων νε ε φη την ε μην κα λυ
πτ ς σι καρ δι αν Θε ο νυμ φευτε αλλ η Φως τε το κυι ι
αν το θει ον και προ αι ω νι ον λαμ ψον μοι το φως το χαρ
μο συ νον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ε ξ α με τρη των α να γκων και θλι ψε ων και εξ εχ

θρων δυ σμε νων και συμ φο ρων βι ι ου λυ τρω θεις πα

ναχραν τε τη κρα ται α δυ να μει σα α νυ μνω με

γα λυ υ νω την α μετρον σδ συμ πα θει αν και την εις

ε με σδ πα ρα κλησιν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Ν υν πε ποι θως ε πι την σην κα τε φυ γον αν τι λη

ψιν κρα ται αν και προς την σην σκε ε πην ο λο ψυ χως

ε δρα μον και γο νυ κλινω δεσ ποι να και θρη νω και στε να

α ζω μη με πα ρι δης τον αθ λι ον των χρι στι α νων

κα τα φυ γι ον

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ο υ σι ω πη σω τς βο αν τρα νο τα τα τα με

γα λει α τα σα ει μη γαρ συ κο ο ρη παν το τε

προ ι στα σο υ περ ε μὲ πρε σβευ ου σα τω Υι ω και
Θε ω ω σθ τις εκ το σθ τσ με κλυ δωνος και δει νων
κιν δυ νωνε ρυ σα το

Ὡδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ο υ ρα νι ας α ψι δος ο ρο φαρ γε Κυ ρι ε
και της Εκ κλη σι ας δο μη η τορ συ με στε ρε ω σον
εν τη α γα πη τη ση των ε φε των η α κρο
της των πι στων το στη ριγμα μο νε φι λανθρω πε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Α πο ρη σας εκ παν των ο δυ νη ρως κρα ζω σοι
προ φθα σον θερ μη προ στα σι ι α και σην βο η θει αν
δος μοι τω δσ λω στ τω τα πει νω και α θλι ω
την σην αν τι λη ψιν ε πι ζη τσ εν τι θερ μως

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ε θαν μα στω σας ον τως νυν επ ε μοι δεσ ποι να
τας ευ ερ γε σι ας σθ κο ο ρη και τα ε λε η σθ

ο θεν δο ξα ζω σε και α νυ μνω και γε ραι ρω

την πολ λην και α μετρον κη δε μο νι αν σθ

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Κ α ται γις με χει μα ζει των συμ φο ρων δεσ ποι να

και των λυ πη ρων τρι κυ μι ι αι κα τα πον τι ζσ σιν

αλ λα προ φθα σα σα χει ρα μοι δος βο η θει ας

η θερ μη αν τι ληψις και προ στα σι α μη

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α λη θη Θε ο το κον ο μο λο γω δεσ ποι να

σε την τθ θα να τθ το κρα α τος ε ξα φα νι σα σαν

ως γαρ φυ σι ζω ος εκ των δε σμων των του α δου

προς ζω ην α νη γα γες εις γην με ρευ σαν τα

ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τς

δθ ς λς σθ Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε

ον εις σε καταφευγομεν ^νως αρρηκτον τειχος και

προοστασι ^{αν}αν

Επι βλεψον ^υεν ευμενεια πα

νυ υμνητε Θεο το κε ^επι την εμην χαλε

πην τω σωμα ατος κακωσιν ^νκαι ιασαι της ψυ

χης ^μετο αλγοοο ^{ος}ος

Εἵτα μνημονεύει ὁ ἱερεύς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς Ἀμήν.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἦχος ^{Δι}Δι

Πρεσβεια θερμη και τειχος απροσμααχη

τον ^ελεωςπηγη ^τωκοσμηκαταφυγιον ^ε

εκ τε νως βο ω ω μεν σοι Θε ο το κε Δε
σποινα προ οφθα σον και εκ κιν δυ νων λυ τρωσαι η
μας η μο νη τα χε ως προ στα τευ ου σα

Ὡδὴ δ'.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Ὁ εἰρμός.

Σ υ μ ε ι σ χ υ ς Κυ ρι ε συ μ ε και δυ να μις συ
Θε ο ος μ ε συ μ ε α γα λ λι α μα ο πα τρι κ ε ς
κο λ π ε ς μ η λι π ω ν και την η με τε ε ρ αν πτω χει αν
ε πι σ κε ψ α με ν ο ς δι ο συν τω Προ φη τη η Α β βα
κ ε μ συ κ ρ αυ γ α ζω τη δυ να μει σ ε δο ξ α φι λ αν
θ ρ ω πε

Υ πε ρ α γι α Θε ο το κε σω σον η μ α ς

Κ αι π ε λ ο ι π ο ν α λ λ η ν ευ ρ η σω αν τι λ η ψιν που
προ σφυ υ γω π ε δε και σω θη σο μαι τι να θε ρ μ η ν ε
ξ ω βο η θ ο ν θ λι ψ ε σι τ ε βι ι ε και ζ α λ αι ς ο ι μοι κ λο
ν ε με ν ο ς εις σε μο ν η ν ε λ πι ζω ω και θα ρ ρ ω και καυ

χω μαι και προ στρε χω τη σκε πη σθ σω σον με

περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

τον πο τα μον τον γλυ κε ρον τσ ε λε ρς σθ τον

πλσ σι ι αις δω ρε αις δρο σι σαν τα την πα να θλι αν

και τα πει νην πα να γ νε ψυ χη η μσ των συμ φο ρων

και των θλι ψε ων κα μι νω φλο γι σθει σα αν με γα λυ

νω κη ρυτ τω και προ στρε χω τη σκε πη σθ σω σον

με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Σ ε την αγ νην σε την παρ θε νον και α σπι λον μο

νην φε ε ρω τει χος α προ σμα χη τον κα τα φυ γη

σκε πη κραται αν ο πλον σω τη ρι ι ας μη με πα ρι

δης τον α σω τον ελ πις α πη λπι σμε νων α σθε νων

συμ μα χι α θλι βο με νων χα ρα και αν τι λη

ψις

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α μην

Π ως ε χει πειν σκ κατ α ξι αν δυ νη σομαι τας
α με ε τρας οι κτιρ μς σδεσ ποι να τας την ε μην
παν το τε ψυ χην δει νως πυ ρσ με ε νηνως υ δωρ πε
ρι δρο σι σαν τας αλλ ω της σης προ νοι ας και της ευ
ερ γε σι ας ης α φθο νως αυ τος πα ρα πη λαυ
σα

ᾠδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός.

Ι να τι με α πω σω α πο τς προ σω πς σς
το φως το α δυ τον και ε καλυ ψε με το αλ λο τρι
ον σκο τος τον δει λαι ον αλλ ε πι στρε ψον με και προς
το φω ως των εν το λων σς τας ο δς μς κα τευ θυ νον
δε ομαι

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ε υ χα ρι στως βο ω σοι χαι ρε μη τρο παρ θε

νε χαι ρε θε ο νυμφε ραι ρε θει α σκε πη ραι ρε ο

πλον και τει χος α πορ θη τον ραι αι ρε προ στα σι α και

βο η θε ε και σω τη ρι α των εις σε προ ς ρε χον

των εκ πι στε ως

Υ περ α γι α θε ο το κε σω στον η μας

Ο ι μι σον τες με μα την βε λε μναν και ξι

φη και λα κκον ην τρε πι σαν και ε πι ζη τς σι το παν

α θλι ον σω μα σπα ρα ξαι μς και κα τα βι βα σαι

προς γην α γνη η ε πι ζη τς σιν αλλ εκ τς των προ

φθα σα σα σω στον με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Α πο πα σης α να γ κης θλι ψε ως και νο

ς και βλα βης με λυ τρωσαι και τη ση δυ να μει εν τη

σκε πη σς φυ λα ξον α τρω τον εκ παν τος κιν δυ νς

και εξ εκ θρω ων των πο λε μν των και μι σον των με

κο ρη πα νυ μνη τε

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Τ ι σοι δω ρον προ σα ξω της ευ χα ρι στι ας

ανθ ων περ α πη λαυ σα των σων δω ρη μα των και της σης

α με τρη τχρη στο τη τος τοι γα ρον δο ξα ζω υ

μνο λο γω ω και με γα λυ νω σς την α φα τον προς με

συμ πα θει αν

Ὁδὴ 5'. Ὁ εἰρμός.

Τ ην δε ε ε η σιν εκ χε ω προς Κυ ρι ον και

αυ τω α πα γγε λω ω μς τας θλι ψεις ο τι κα κων η

ψυ χη μς ε πλη η σθη και η ζω η μς τω α δη προ

σηγ γι σε και δε ο μαι ως Ι ω νας εκ φθο ρας ο Θε

ος με α να γα γε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Τ α νε ε ε φη των λυ πη ρων ε κα λυ ψαν την

α θλι αν μϷ ψυ χη ην και καρδι αν^{νδ} και σκο τα σμον εμ
ποι ου σι μοι κο ο ρη^{Δq} αλλ η γεν νη σα σα φως το α προ
σι τον^{νδ} α πε λα σον ταυ τα μα κρα^{Δq} τη εμ πνευ σει της θει
ας πρε σβει ας σϷ^{νδ}

Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας^{νδ}

Π α ρα α α κλη σιν εν ταις θλι ψε σιν οι οι δα και
των νο σων ι α τρον σε γι νω σκω^{νδ} και παν τε λη συν
τριμ μον τϷ θα να α τϷ^{Δq} και πο τα μον της ζω ης α νε ξαν
τλη τον^{νδ} και παν των των εν συμ φο ραις^{Δq} τα χι νην και ο
ξει αν αν τι λη ψιν^{νδ}

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι^{νδ}

Ο υ κρυ υ υ πτω σϷ τον βυ θον τϷ ε λε ε Ϸς και
την βρυ σιν των α πει ει ρων θαυ μα των^{νδ} και την πη γην
την α ε να ον ο οντως^{Δq} της προς ε με συμπα θει ας σϷ
δε σποι να^{νδ} αλλ α πα σιν ο μο λο γω^{Δq} και βο ω και

κη ρυτ τω και φθεγγομαι

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ε κυ υ υ κλωσαν αι τς βι ου με ζα α λαι ωσ

περ με λισσαι κη ρι ι ον παρθε νε και την ε μην κα

τα σχσαι καρ δι ι αν κα τα τι τρω σκσι βε λει των

θλι ψε ων αλλ ευ ροι μι σοι βο η θον και δι ω κτην

και ρυστην πα να χραν τε

Δ ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τς

δς λς σς Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε

ον εις σε κα τα φευγομεν ως αρ ρη κτον τει χος και

προ ο στα σι αν

Α α χραν τε η δι α λο γσ τον Λο ο

γον α νερ μη νευ τως επ ε σχα των των η με ρων

τε κου σα δυ σωπησον ως ε χς σα μη τρι κην πα

α ρη σι α α α αν

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Κοντάκιον. ᾠχος β'. Αὐτόμελον.

ᾠχος Δι-Θ

Προστασια των Χριστιανων ακταιαι
σχυντε μεσι τει α προς τον Ποιητην αμετα
αθετε μη παριδης αμαρτων δεησεων
φωνας αλλα προφθασον ως αγαθη εις την
βοηθειαν ημων των πιιστως κραυγαζον
των σοι τα αχυνον εις πρεσβειαν και σπευ
σον εις ικεσιαν η προστατευουσα
αει Θεοτοκων τιμωντων σε

Ἦχος Βου

Ε κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α
θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου
(δισ)

Ο ι μι σουντες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ
ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ
με νοι (δισ)

Δόξα...

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω ου ουται
και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε ται τη Τρι α
δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως

Καὶ νῦν...

Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα
α ρι τος ρει ειθρα αρ δευ ο ον τα α πα σα ντην κτι
ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Ἦχος Βου

Μ νη σθη η σο μαι του ο νο μα το ος σου

εν πα ση γε νε α και γε νε α (δισ)

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

ου ο νο μα το ος σθ μνη σθη η η η η
 σο μαι εν πα α α ση γε νε α και γε νε α α
 α α α

ἢ ἕτερον εἰς ἦχον β'.

Ἦχος Δι

Μνη σθη η σο μαι τσ ο νο μα το ος σθ
 εν πα ση γε νε α και γε νε α (δισ)

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

ου ο νο μα τος σθ μνη σθη η σο μαι εν πα
 ση γε νε α και γε νε α α α

Ὁ ἱερεύς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

Ὁ ἱερεύς· Σοφία· ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου, τὸ Ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς· (Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· Γυνή δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἥ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε. Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εἶτα·

Ἦχος  Δι

  **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

  **Δ** Πα τερ Λο γε Πνε ευ μα Τρι ας η εν μο να δι  ε ξα

  **Δ** λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα των

 **Κ** και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

  **Ζ'** των Α μην  Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

  **Δ** η μον  ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα

  **Δ** των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψον το α νο μη μα μᾶ

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος Δι

Μ η κα τα πι στευ σης με αν θρω πι νη προ ο στα

σι α Πα να γι α Δε σποι να αλ λα δε ξαι δε

ε η σιν τᾶ ι κε τᾶ σθ θλι ψις γα αρ ε χει

με φε ε ρειν ου δυ ναμαι των δαι μο ο νων τα το

ξευ μα τα σκε πην ου κε κτημαι ου δε πᾶ προ σφυ γω

ο αθ λι ος παν τοθεν πο λε μᾶ με νος και πα ρα μυ

θι αν ουκ ε χω πλην σθ Δεσ ποι να τᾶ κο σμᾶ ελ πις και

προ στα σι α των πι ζων μη μᾶ πα ρι δης την

δε η σιν το συμ φε ρον ποι οι η η σο ον

Ο υ δεις προ στρε χων ε πι σοι κα τη σχυ με

νος α πο σθ εκ πο ρευ ε ται αγ νη Παρ θε νε Θε

ε ο το κε αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα

νει το δω ρη μα προς το συμ φε ρον της αι τη σε ε

ω ως

Μεταβολη των θλιβων α παλ λα γη
των α σθε νων των υ παρ χσ σα Θε ο το κε ε Παρ θε
νε σω ζε πο λιν και λα ον των πο λε μσ με νων η η
ει ρη νη των χει μα ζο με νων η η γα λη νη
μο νη προστα σι α των πι στω ω ων

Ὁ ἱερεὺς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρασ χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἐμνημονεύθη ἐν τοῖς ἅνω)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, ἐὰν ἐορτάζεται) καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ τό· Κύριε, ἐλέησον, τετράκις ἀνὰ τρίς.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Εἶτα, ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

Ὦδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ' Νη

Π αἰ αἰ δες Ἐ βραιὼν ἐν κα μι ι νω ^Δκα τε
πα τησαντην φλο γα θαρ σα λε ως ^νκαι εἰς δρο σον το
πυρ με τεβαλ λον βο ω ὦντες ^Δευ λο γη τος εἰ Κυ ρι
ι ε ^Δο Θε ος εἰς τὰς αἰ ὡ νας ^ν

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας ^ν

Φ ω ως η τε κς σα Θε ο το ο κε ^Δσκο τι
σθεν τα με νυ κτι α μαρ τη ματων ^ν φω τα γω γη σον
συ φω τος ου σα δο χει ει ον ^Δτο κα θα ρο και α μω
ω μον ^Δι να πο θω σε δο ξα ζω ^ν

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας ^ν

Σ κε ε πη γε νς και προ στα σι ι α ^Δκαι αν
τι ληψις και καν αυ χη μα παρ θε νε ^ν γυ μνω θεν τι
μοι νυν α πα σης βο η θει ει ας ^Δα βο η θη των
δυ να α μις ^Δκαι ελ πις α πηλ πισμενων ^ν

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ο ο λη ψυ χη και δι α νοι οι α και καρ

δι α σοι και χει λε σι δο ξα ζω α πο λαν σας των

σων με γα λων χα ρι σμα α των αλλ ω της σης χρη στο

τη η τος και α πει ρων σθ θαυ μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας τω ν αι ω

νων α μην

Β λε ε ψον ι λε ω ομ μα τι ι σθ και ε πι

σκε ψαι την κα κω σιν ην ε χω και δει νων συμ φο ρων

και βλα βης και κιν δυ υ νων και πει ρα σμων με λυ τρω ω

σαι α με τρη τω σθ ε λε ει

Ὡδὴ ἡ. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Νη

Τ ον εν Ο ρει α γι ω δο ξα σθε εν τα και εν

Βα τω πυ ρι το της Α ει παρ θε νσ τω Μω υ ση

μυ στη ρι ον γνω ρι σαν τα α Κυ ρι ον υ μνει τε και

υ περ υ ψα υ τε εις παν τας τας αι ω νας

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Δ ι α σπλαγχνα ε λε υς σϝ παρ θε ε νε μη πα

ρι δης σε μνη πον τϝ με νον με σα λω βι ο τι κων

κυ μα των αλ λα δι δϝ μοι οι χει ρα βο η θει ας κα

τα πον τϝ με ε νω κα κω σε σι τϝ βι ου

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Π ε ρι στασεις και θλιψεις και α να αγκαι ευ ρο

σαν με α γνη και συμ φο ραι τϝ βι ου και πει ρα σμοι

με παν το θεν ε κυ κλω σα αν αλ λα προ στη θι μοι

και αν τι λα βϝ υ μϝ τη κρα ται α σϝ σκεπη

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ε ν ταις ζα λαις ε φευ ρον σε λι με ε να εν ταις

λυ παις χα ραν και ευ φρο συ νην και εν τοις νο σοις τα

χι νην βο η θει α αν και εν τοις κιν δυ νοις ρυ στιν

και προ στα α τιν εν τοις πει ρα τη ρι οις

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω ναστωναι ω

νων α μην ^ν_{δλ}

Χ αι ρε θρο νε πυ ρι μορ φε Κυ ρι ι ου χαι ρε

θει α και μαν να δο χε στα μνε ^ν_{δλ} χαι ρε χου ση λυ χνι α

λαμ πας ασ βε στε ε χαι ρε των παρ θε νων ^Δ_{δλ} δο ξα

και μη τε ε ρων ω ρα ι σμα και κλε ος ^ν_{δλ}

έτερα θέσις: ^ν_{δλ} ω ρα ι σμα και κλε ος ^ν_{δλ}

Ὡδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πδ' Γα ρ

Ε ^{Γα} ξε στη ε πι του τω ο ου ρα νος ^ν_{δλ} και της

^{Νη} γης κα τε πλα γη τα πε ρα τα ο τι Θε ος ω φθη τοις

^{Γα} αν θρωποις ^ν_{δλ} σωμα τι κως και η γα στη ρ σου γε γονεν ^{Νη}

^{Γα} ευ ρυ χω ρο τε ρα των ου ρα νων ^{Πα} δι ο σε Θε ο

^{Νη} το κε Αγ γε λων και αν θρωπων τα ^{Γα} ξι αρ χι αι με

^ν_{δλ} γα λυ νου σι

Υ ^ν_{δλ} περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^ν_{δλ}

Π^{Γα} ρος τι να κα τα φυ γω αλ λην α γνη^{δζ} που προσ
δρα μω λοι πον και σω θη σο μαι που πο ρευ θω ποι αν δε
ε φευ ρω κα τα φυ γην^{Γα} ποι αν θερ μην αν τι λη ψιν ποι
αν εν ταις θλι ψε σι βο η θον εις σε μο νην ελ πι
ζω εις σε μο νην καυ χω μαι και ε πι σε θαρ ρων κα
τε φυ γον^{δζ}

Υ περ α γι α θε ο το κε σω σον η μας^{δζ}
Ο^{Γα} υκ ε στιν α ριθ μι σα σθαι δυ να τον^{δζ} με
γα λει α τα σα θε ο νυμφευ τε και τον βυ θον τον α
νε ξε ρευ νη τον ε ξει πειν^{Γα} των υ περ νθν θαυ μα
των^{δζ} των τε τε λε σμενων δι η νε κως τοις πο θω σε
τι μω σι και πι στει προ σκυ νθ σιν ως α λη θη θε
ου λο χευ τρι αν^{δζ}

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι^{δζ}

Ε^{Γα} ν υ μνοις ευ χα ριστοις δο ξο λο γω^{δζ} και γε

ραι ρω το α μετρον ε λε ος και την πολ λην δυ να μιν
 σθ πα σιν ο μο λο γω και τας ευ ερ γε σι ας σθ
 ας υ πε ρε κε νω σας εις ε με κη ρυτ τω με γα
 λυ νω ψυ χη τε και καρ δι α και λο γι σμω και γλωσ
 ση παν το τε

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α μην

Τ ην δε η σιν μθ δε ξαι την πε νι χραν και κλαυθ
 μον μη πα ρι δης και δα κρυ α και στε να γ μον αλλ αν τι
 λα βθ μθ ως α γα θη και τας αι τη σεις πλη ρω σον
 δυ να σαι γαρ παν τα ως παν σθε νθς Δε σπο τθ Θε ος
 μη τηρ ει νευ σεις ε τι μον προς την ε μην οικτραν
 τα πει νω σιν

Καὶ εὐθύς, τό·

Α ξι ον ε σιν ως α λη θως μα κα ρι
 ζειν σε την Θε ο το ο ο ο κον την α ει μα κα

ρι ζον και πανα μω μη τον και μη η τε ρα τδ 8

Θε 8 ημων

Την τι μι ω τε εραντων Χε ρ8 βιμ και εν δο

ξο τε ε ρα α αν α συ γκρι ι τωστων Σε ρα

φιμ την α δι α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε

κ8 8 σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα

λυ νο μεν

Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν ναόν, ἢ τὸν οἶκον
ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα
Μεγαλυνάρια.

Την υ ψη λο τε ρα αν των ου ρα νων και κα

θα ρο τε ραν λα μπη δο ο νων η λι α κων τη ην λυ

τρω σα με νην η μα ας εκ της κα τα ρας την Δε σποι

ναν τδ κο σμ8 υμ νο ις τι μη σω μεν

Απο των πολ λω ων μα α μα ρ τι ων α σθε

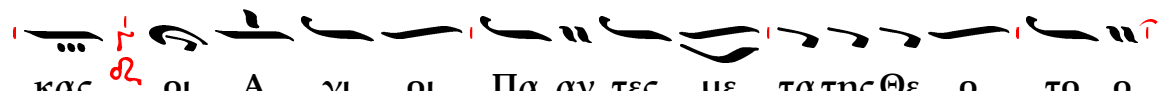
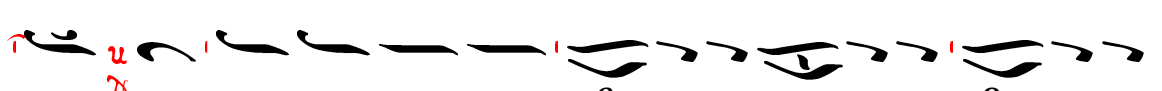
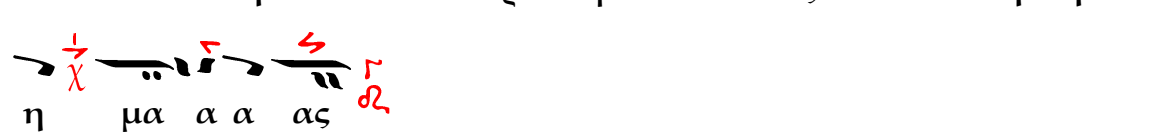
νει το σω ω μα α σθε νει μα και η ψυ χη προς σε

κα τα φε ευ γω την Κε χα ρι τω με ε νην ελ πις

α πηλ πι σμε ενων συ υ μοιβο η θη σον
 Δ ε σποι να και Μη τη ηρ τς Λυ τρω τς δε ξαι
 πα ρα κλησεις α να ξι ι ων σων ι κε των ι ι να
 με σι τευ σης προς το ον εκ σς τε χθεν τα ω Δε σποι
 να τς κο σμς γε νου με σι τρι α
 Ψ αλ λο μεν προ θυ υ μω σσι την ω δην νυν τη
 πα νυμ νη η τω Θε ο το κω χαρ μο νι κως με τα
 τς Προ δρο ο μς και παν των των Α γι ι ων δυ
 σω πει Θε ο το ο κε τς οικτει ρη ησαι η μας
 Α λα λα τα χει λη των α σε βων των μη προ
 σκυ νων των την ει κο ο να σς την σε πτην τη ην ι στο
 ρη θει σαν υ πο ο τς Α πο στο λς Λς κα ι ε
 ρω τα τς την Ο δη γη τρι αν

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Εἶπα·

Π α σαι των Α γγε ε λων αι ζρα τι αι Προ δρο
 με Κυ υ ρι ι ς Α πο στο ο λων η δω δε


 κας οι Α γι οι Πα αν τες με τα της Θε ο το ο

 κς ποι η σα τε πρε σβει ει αν εις το σω θη η ναι

 η μα α α ας

Ὁ ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
(ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἰάσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

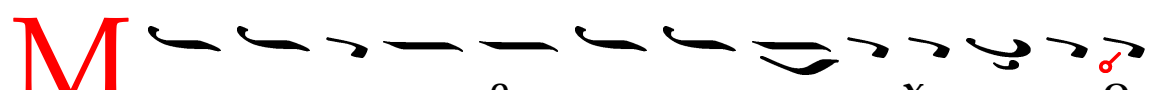
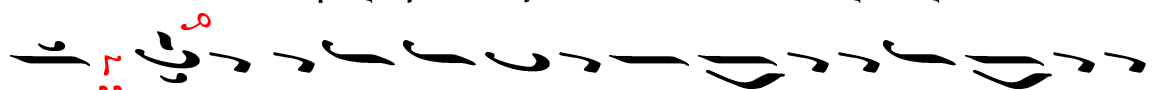
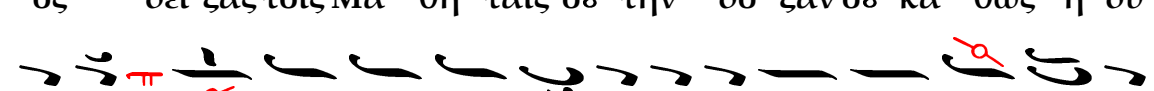
Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου·
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος ρ̣ Γα ϕ


 Μ ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε

 ος δει ξας τοις Μα θη ταις σς την δο ξαν σς κα θως η δυ

 ναν το λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σς

 το α ι δι ον πρε σβει αις της Θε ο το ο κς φω

το δο τα δο ο ξα α σοι (τρεις) 22

τὸ τέλος: φω το δο τα δο ο ξα α σοι οι οι οι 22

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἡ Μονὴν) καὶ τὴν πόλιν (ἡ κώμην, ἡ χώραν, ἡ νῆσον) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἄλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέφαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην· καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν· καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς ποιεῖ ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

[Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν] Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου

καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ 15-Αὐγούστου εἴθισται νὰ ψάλλωνται, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω Θεοτοκίων, τὰ ἐξῆς Ἑξαποστειλάρια.

Ἑξαποστειλάρια τῶν Παρακλήσεων, ἀναλυτικῶς, ὡς ψάλλονται παρ' Ἰωάννου Ἀρβανίτου.

Ἦχος Γα ρ

Α πο στο λοι εκ πε ρα α α α α τω
ω ω ω ω ω ω ν συ υν α θροι οι σθεν
τε ε ες εν θα α α α δε Γεθ ση μα
νη τω χω ρι ι ι ι ι ω ω ω ω ω ω
ω κη δευ σα α τε μ8 8 8 το σω ω ω ω
μα και συ Υι ε και αι Θε ε ε μ8 πα ρα
α λα α βε μ8 8 8 το πνε ε ε ευ μα
Ο γλυ κα σμος των Α γγε ε ε ε ε
ε λω ω ω ω ω ω ν τω ων θλι βο με ε
ε νων η η χα ρα Χρι στι α νων η προ

στα α α α α α τι ι ι ι ι ι ις Παρ

θε νε ε μη τη η ηρ Κυ ρι ι ι ι ου

αν τι λα β μ μ και ρυ υ υ σαι τω ων

αι ω ω νι ω ω ων βα σα α α ανων

Κ αι σε με ε σι τρι αν ε ε ε ε ε

ε χω ω ω ω ω ω ω προ ος τον φι λα α

α αν θρω πο ον θε ον μη μ ε ε λεγ ξη

τας πρα α α α α ξει ει ει ει ει ει εις ε

νω πι ον τω ω ων Α γγε ε ε ε λων πα ρα

κα λω σε ε ε Παρ θε ε νε βο η η θη η

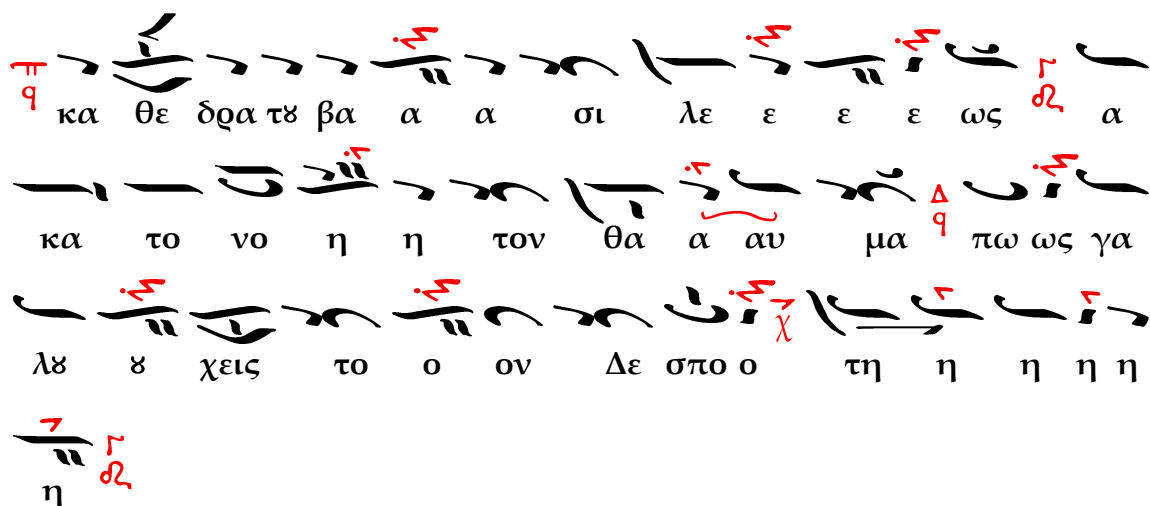
σον μοι οι οι εν τα α α α χει

Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υ υ υ υρ γε

ε ε ε ε ε ε και αι δω δε ε κα

τει ει ει χε πο ο ο ο λισ η λι ο

στα λα κτε θρο ο ο ο ο νε ε ε ε ε ε ε



Ὁ ἱερεὺς· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * * * *